

Крізь струни серця

«**Рушій мистецьких джерел з Погориння**», а отже, я заздалегідь знав, коли вона ще була тільки в задумах **Георгія СЕРБІНА**, про кого збирається розповісти мій старший товариш. Більше того, **Георгій Павлович** запропонував мені виступити і її редактором, оскільки я добре знаю героя книги – відомого у нашому краї і за його межами вченого, письменника, фольклориста, краєзнавця і енциклопедиста **Богдана Йосиповича СТОЛЯРЧУКА**. Тепер же, тримаючи в руках щойно видану в рівненському видавництві «Волинські обереги» збірку з дарчим написом письменника, я вкотре не перестаю дивуватися, звідки в нього беруться сили, щоб створити і випустити таку фундаментальну працю (156 сторінок, безліч бібліографічних посилань, численні ілюстрації).

Ясна річ, що це під силу тільки редакційному колективу чи групі настирливих людей. А **Георгій Сербін** взявся за подібну роботу самотужки, «перелопатив» десятки, сотні публікацій про **Столярчука** і зумів реконструювати об'ємний портрет **Богдана Йосиповича**. Змалювати активну, діяльну людину.

Треба зазначити, **Георгій Павлович** – один із небагатьох творчих

довгожителів рівненської журналістики (у наступному році, дасть Бог, його друзі, громадськість відзначать 90-річчя від дня народження), неначе переживає дружину чи вже третю молодість. В останнє п'ятиріччя з-під його пера виходять одна за одною літературно-краєзнавчі збірки: «Земне тяжіння любові», «Роки, події, зустрічі. У вирі спогадів» (у двох частинах), «Щоб любити і жити», «Вогненні рядки». І ось він прийшов до читача з новою книгою. Вона за стилем і формою відрізняється від попередніх. Адаже присвячена постаті, чий унікальний талант захоплює, та й просто вражає. **Богдан Йосипович** ще за життя зайняв одне з достойних місць і в історії рідного села **Дмитрівка**, що в **Гоцанському районі**, і в цілому **Рівненщини**, яку оспівав у своїх численних творах. Творчий доробок, якщо зібрати все, що йому вда-

лося створити, потягне на роботу академічного інституту. А тому для письменника, який писав колективні літературні портрети колег, творчих побратимів, митців, було нелегким завданням подолати ще один щабель на шляху власного самовдосконалення. Залишаючись вірним попереднім мотивам, **Георгій Павлович** щиро і душевно повідує про духовний світ людини,

з якою приятелює майже півстоліття. Про це ґрунтовно описує, коли і за яких обставин познайомився з майбутнім митцем, як перепліталися їхні творчі шляхи. Зібрані докупи в одній книжці нові або призабуті дані, публікації про молодшого товариша, спостереження самого автора досить вагомо і переконливо показують

головні творчі захоплення **Богдана Столярчука** – поета, письменника-краєзнавця, науковця-дослідника, підсилюють збірку доброю, життєдайною енергетикою. Уже з перших сторінок **Георгій Сербін** найширше представляє свого героя, зупиняється на основних віхах його життя і творчості. «**Богдан Столярчук**, – пише він, – належить до краєзнавців, які досліджують ті

галузі, в яких самі є справжніми професіоналами. Тому в його книгах, публікаціях, наукових збірниках та в періодичних виданнях присутні і енциклопедична точність, і глибина аналізу, і щирість та ліризм почуттів. Його твори пройняті глибокою шаную до діяльності як своїх колег, так і митців **Рівненщини** минулих часів». Саме завдяки небайдужості й активній участі **Богдана Йосиповича** він автор або укладач понад 150 музикознавчих, краєзнавчих та поетичних збірок. Понад 50 його наукових досліджень видруковано у збірниках, альманахах, журналах **Рівного**, **Тернополя**, **Києва**, **Любліна**. Понад 200 краєзнавчих, музикознавчих статей – у місцевій пресі. Вивчає, а потім готує окремі публікації, книги про життя і творчість митців, чії шляхи пов'язані з **Поліським краєм**. Щоб читач впевненіше сприймав образ **Богдана Столярчука**, письменник поділив книгу на 10 розділів, які широко відображають риси його характеру, духовний світ, розкривають грані безмірного таланту. До кожного з них подає поетичні рядки з відомих збірок **Богдана Йосиповича**, насичує їх цікавими фактами, епізодами з його невтомного життя. Ось, приміром, з якою любов'ю герой книги відгукується про свою родинну колицку:

Тут все моє в Поліським краї,

І те, чого уже нема...

А після предків душу крає

І ліс весняний обійма.

Тут ще Горині русло – грає

У тінях рідних берегів.

*Тут все моє, усе до краю
Віднині і повік віків!*

Георгій Сербін, що важливо, не прагне розтікатися «мислю по древу», а показує вченого і краєзнавця таким, яким він є насправді – живою людиною, яка багато працює, робить те, що велить душа. Тому в книзі подаються численні факти, події, до яких був причетний **Богдан Йосипович**, перелік його праць.

Відзначу, що в збірці є розділи, які знайомлять нас із **Столярчуком-поетом**, його музичними, краєзнавчими творами. Скажімо, мало хто відає що він – автор багатьох пісень, п'єс, різноманітних композицій. Першим в Україні підготував і надрукував у столичному видавництві навчальний посібник по класу контрабаса для учнів дитячих музичних шкіл. І таких слів «перший» можна навести безліч. Я з насолодою читав цю захоплюючу книгу і розумів, скільки зусиль довелося докласти її автору, щоб зобразити неповторні риси митця, який володіє завидним талантом відкритості, уміє своєчасно подати руку прихильності, прийти на допомогу без усілякої вигоди. Без перебільшення скажу, що й сам автор **Георгій СЕРБІН** упродовж життя вмів пропускати крізь струни свого серця зворушливий біль до минулого, відтворювати правдиву картину людських історій. У цьому ще раз переконуєшся, читаючи його книгу «**Рушій мистецьких джерел з Погориння**».

Микола КРИВИЙ,
заслужений журналіст України,
член НСПУ